

Наставници у Ес-дневнике уносе све о ученику, и то све уз смајлије. А ми смо први пут завирили у нови дневник са мајком којој ћерка све прича, али овога пута није стигла...

За некога ко је у средњој школи од мајке крио кеца из физике месец дана, електронски дневник звучао је прилично застрашујуће. Родитељ само треба да унесе шифру преко мобилног телефона или рачунара, и пред њим су сви могући подаци о детету: колико изостаје, да ли бежи са часова, како се понаша, куца ли смс-ове док наставници предају и, наравно, какве су му оцене.

Да би се уверили у то како ради фамозни Ес-дневник, посетили смо Медицинску школу "Надежда Петровић" у Земуну, где су родитељи још у новембру добили шифре да приступе овом систему (свака школа сама одређује када ће поделити шифре). На моменте сам осећала олакшање што сам била ђак у време када технологија није била толико напредна, али кад се све сабере, ипак нема сумње да Ес-дневник има много добрих страна.

На пример, ђак који бежи са часова јер упадне у лоше друштво или се ода неком пороку, неће то моћи да сакрије ниједан дан. Ако се чудно понаша и прави сцене на часу, његов родитељ ће уласком у Ес-дневник то такође одмах сазнати. А и ако добије лошу оцену, научиће да гради однос поверења са родитељима и да са њима отворено прича о томе.

Бранкица Кеџман, председник Савета родитеља у Медицинској школи "Надежда Петровић", управо је једна од мајки која са ћерком има потпуно отворен однос. Зато не чуди што је одмах пристала да је снимимо како отвара Ес-дневник. Међутим, брза технологија овога пута је предахитрила чак и њену ћерку која јој све прича, па је Бранкица, баш у тренутку кад је сниматељ намештао камеру, лупила шаком о сто.

- Шта? Не могу да верујем! Кеџ из физичког? И то зато што није хтела да уради звезду - запрепашћено је узвикнула Бранкица чим је отворила Ес-дневник, али се убрзо смирила.

- Ћерка ми је рекла да је наставник запретио да ће добити јединицу јер одбија да уради звезду, али је мислила да је ипак неће уписати у дневник. Нема везе. Ево, добила је петицу из анатомије и из патологије. Браво, цицо! Задовољна сам - рекла је Бранкица.

Оно што је случај у њиховој породици, додаје, је да тати нису дале приступ.

- Тата нас је пустио, неће да се меша, има поверења у ћерку. Мислим да је у целој причи, са или без електронског дневника, најбитније изградити однос поверења. Моја ћерка нема проблем са Ес-дневником. Али, у њеном разреду има и родитеља, срећом у мањини, који нису заинтересовани за приступне шифре, нису заинтересовани за оцене свог детета, а то је све опет лична ствар на коју не можете да утичете - прича ова мајка.

Добра ствар је да родитељи оцене не виде одмах, већ 48 сати након што их наставник унесе у Ес дневник. Тако се деци оставља време да се психолошки припреме да саопште лошу вест или да оцену евентуално и поправе. Наставници у дневнике уносе и своје коментаре уз које могу да ставе и одговарајуће смајлија.

"Користила је мобилни телефон на часу и поред тога што сам је опоменула (тужан смајли)"

"Учила је анатомију на часу из енглеског"

"Редовно ради домаћи и истиче се на часу (срећан смајли)"

Мр Биљана Главоњић, помоћник директора у Медицинској школи "Надежда Петровић", објашњава да сваки наставник има своју шифру, али да не може видети оцене које су давале његове колеге, већ само оцене из свог предмета.

- Тако да се избегава онај хало ефекат, да ако нема има све петице, даћу му и ја. Или обрнуто, ако има лоше оцене, недовољне оцене, да ће уследити још једна. Електронски дневник, додаје Главоњић, умногоме олакшава посао. Све анализе и статистике добијају се једним кликом. Сведочанства се штампају на лицу места.

Ако наставник унесе погрешну оцену, не пролази се читава процедура као раније, већ се сада та напомена уноси електронски и исто тако се и исправља.

- А одмах и видите и када неко има толико изостанака да је кандидат за поправни и да је време за узбуну - закључује Главоњић.

(Миљана Лесковац/m.leskovac@telegraf.rs)